

Техники за гравитационен контрол

Теория

Преглед:

Gravity Control Technologies е революционна фирма, която експериментира с цел да създаде 100% полева система за задвижване. Работим по 6 различни направления, които имат потенциала да създадат няколко различни технологии. Шесте изследователски области са.

- Ядрена физика (по-добро разбиране на атомните и субатомните частици)
- Квантова физика
- Плазмена физика
- Температурно независима суперпроводимост
- Zero-Point полева физика
- Информационна физика

Всички тези неща са нужни, за да има по-добро разбиране при направата на устройство, което да се задвижва гравитационно. Вярваме, че това е възможно и започнахме да създаваме някои от технологиите, свързани с гореизброените области.

Възможните технологични приложения, които са в резултат от изследванията на GCT са:

- Системи за задвижване, способни на контрол над гравитацията и инерцията
- Система за задвижване, способна на надсветлинни скорости, позволяващи на кораба да изминава междугалактическите разстояния "почти мигновено"
- Zero-Point технология
- Нови неелектромагнитни комуникационни технологии, базирани на принципа на Zero-Point
- Нови медицински апарати за диагностика, свързани със суперпроводимостта
- Създаване на температурно независими суперпроводници за промишлени и медицински нужди

Разбира се, 15 години вече имаме теоритични данни, които показват, че технологиите са възможни. Цялата ни работа се базира на експерименти.

Суперпроводимост:

Целим да създадем системи, способни на контрол над гравитацията чрез използване на специално създадени "моноатомни" елементи, които изглежда са температурно-независими суперпроводници.

През 60-те беше експериментално доказано, че ядрата на тежките атоми (като плутоний 240) приемат удължени форми и имат добър шанс да се разпаднат спонтанно в два фрагмента. Двата нови изотопа са стабилни и не са радиоактивни. До тогава се считаше, че разпада на атомите изисква изключително много енергия.

Така теоритиците предложиха ядра с висок спин, на някои групи по-леки елементи, които по форма приличат на футболна топка - където отношението на дългите към късите е 2:1 или повече.

По-нататъчни изчисления показват групи, повечето от които са способни на този ефект: някои елементи с атомни маси от 190-210, 150-160, и 80-90. Практически интерес за GCT са елементи с атомни маси между 190 и 210.

Суперпроводимостта е открита в началото на 20-те години на 20 век. Физиците открили, че при замразяването на някои метали (редки) към абсолютната нула, могат да предизвикват суперпроводимост в металната решетка. Резултатите са невероятни, но температурите тогава не са били промишлено възможни.

Суперпроводник може да бъде определен като материал, който е способен да предава "X" електрическа енергия от А до Б без загуба. В обикновен проводник (като тези на компютърните чипове) има загуба, свързана със съпротивлението. При суперпроводниците няма съпротивление и няма загуба на енергия.

Друг аспект на суперпроводниците е тяхната способност да произвеждат така наречения "Messinger field", което включва всички външни магнитни полета. Ефекта се наблюдава, като се постави магнит над суперпроводник. Същият този магнит изпитва ефекта на левитацията.

След откритието на суперпроводниците и суперпроводимостта, изследванията са били концентрирани върху откритието на материали, които могат да бъдат използвани при достатъчно ниски температури, за да се наблюдава ефекта.

През 1986 г. Беднорз и Мюлер от IBM откриват компонент, който е бил суперпроводим при температури на течен азот. Това е голям пробив, но за повечето комерсиални нужди все още е недостъпно. "Светият Грал" на суперпроводимостта е създаването на суперпроводници при стайна температура.

Учените от 60-те също така намират, че при прилагането на 800 000 гаусови магнитни полета към атомни ядра, могат да ги направят в състояние на висок спин. Също така откриват, че докато ядрата са в състояние на висок спин могат да предават енергия към други високо спинови ядра с малко загуба на енергия. Ядрата в състояние на висок спин са се държали като суперпроводници.

GCT се концентрира върху създаването на "моноатомни" температурно-независими суперпроводници от 6 различни елементи: Злато, Сребро, Мед, Родий, Иридий и Живак, който е най-важен.

Производствения процес се базира на химия. Използваме определени количества от тези елементи(работим най-вече с Мед), разделяме ги чрез дисагрегация. Грозд, по-голям от този с критична форма остава метален и ще стане повече метален.

Чепка/горзд, по-малък от необходимото спонтанно ще се разпадне. Когато размера бъде намален, така правят и ядрените сили, и електроните на тези елементи.

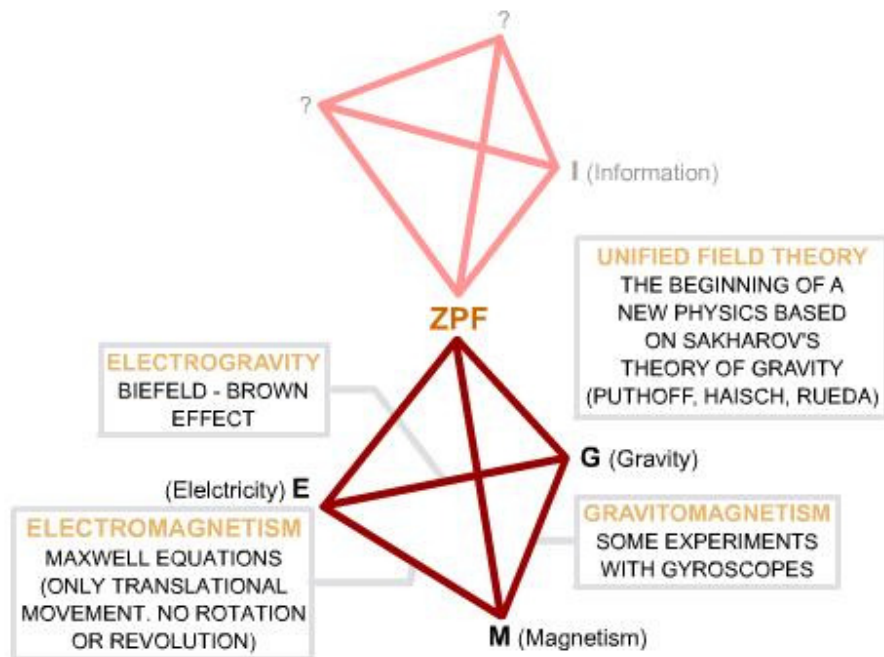
Когато множеството от купов намалее по размер, елементите стават "моноатомни". Когато това стане, автоматични се стига до висок спин и те стават суперпроводими. Това е

състоянието, в което всички се интересуваме, защото два супердеформирани нуклеона са донесени заедно, те вземат характеристиките на суперпроводимостта

Когато са заредени, тези материали ще се създаде резонанс и ще станат две измерни квантови трептения - и температурно независими суперпроводници.

При обикновените суперпроводници, замразяването на образец довежда до забавянето на атомните движения в металната решетка. Това позволява на електрони да минават през решетката без да се сблъскват с атоми, по този начин създават съпротивление. "Моноатомните" материали имат резонанс в 2 измерения. Няма електронно подаване и няма кристална структура. Свободни електрони в образца се сливат за да формират Двойката на Купър и да минават без съпротивление. Тези електрони формират суперпроводимостта.

Гравитация:

Вярваме, че гравитацията е краен резултат от взаимодействието на субатомни частици, които си взаимодействат с Zero-Point полета. Това взаимодействие води до честота или триене. Колкото повече материя се добави на едно място, толкова по-големи стават гравитационните полета.

Също така смятаме, че можем да създадем гравитационни полета чрез контролирани взаимодействия между атоми и ZPF. Това взаимодействие е честотно зависимо и означава голямо струпване на енергия като при суперпроводниците. Затова търсим начин за контрол над един атом в суперпроводими метали.

Поле на нулевата точка (Zero Point Field):

ZPF изследвания на GCT служат за по-добро разбиране на съществуването на "море от

енергия" във всяка точка във вселената, както предсказва квантовата физика. Това море от енергия, също принадлежи към електромагнитния квантов вакуум и е познат като космическа фонова радиация.

Тази енергия, на единица празно пространство е огромна, въпреки че се описва като "малко енергия". Много физици още не вярват в съществуването на ZPE. Учените на GCT вярват, че това съществува и започнаха да проектират и създават технологии, базирани на принципа.

Изследвания

Суперпроводници:

Един от най-важните аспекти на GCT е изследването на суперпроводимостта. По-специално, специален тип суперпроводимост, осъществена чрез петото агрегатно състояние - Bose-Einstein Condensate (BEC), в нашия случай, направен от "моноатомни" метални атоми. Според нас такъв вид суперпроводимост правят възможен контрола над гравитацията и това са материалите, които стоят в основата на GCT изследванията в областта на придвижванията.

При конвенционални материали, атомите се свързват един с друг чрез така наречените "ковалентни връзки", създаващи кристална решетка. Металите се нуждаят от ковалентните връзки. Например имаме един Au (злато) атом, който има метални свойства. За да имаме метала, трябва "полиатомна" система, състояща се от много атоми. В полиатомна конфигурация, "най-ниското" състояние на енергията се осъществява от отдаване на електрон, което води до кристална решетка. Злато е в най-ниското състояние на енергията, което може да бъде постигнато, според атомите от златната система.

Но какво става като почнем да търсим един по един атомите?

Обикновено, металните атоми не съществуват индивидуално в природата. Тя търси винаги баланс, и в това полиатомно състояние, ниско-енергийните системи винаги предпочитат да са моноатомни, които, ние мислехме, са нестабилни.

Има ли още нещо?

Според нашите изследвания е възможно да се използва химичен процес чрез полиатомни метални струпвания продължително докато "моноатомна" система се създаде, която да няма свойствата на конвенционален метал. Това ще доведе до моноатомна система, която ще проявява суперпроводими свойства при големи температури, включително стайна.

Метали от определена група са химически в процес на разпад в по-малки и по-малки измерения (в тази дискусия ще използваме злато за пример). Химическият процес се базира на реакцията в елементите, които имат висок капацитет към етера или прихващат електрони - като тези на Na (натрий) и Cl (хлор)

Златото се разрежда, за да създаде златен хлорид, последван от допълнителен (NaCl) натриев хлорид. Натрия, за разлика от златото, не е в състояние да създава d орбитални връзки. Натриевите атоми също така са много по-малки в сравнение със златните, и могат

лесно да влязат в злато-злато кристални матрици. Натрия е метал, като златото, което улеснява формирането на метални връзки. Натрия ще се използва да разпадне златно-кристалните връзки, за да формира златно-натриево-хлоридна съставка. Продължително изпарение в присъствието на излишък от натрий ще доведе до "моноатомна" златна съставка - NaAuCl_4 . Нашата цел е да достигнем по-малко струпване на златните атоми до достигането на "моноатомното" състояние. Това ще служи като стартова точка в процеса на създаване на суперпроводим материал.

В конвенционалните лаборатории, два типа суперпроводници са известни:

- Първи тип са направени от метали
- Втори тип са направени от съставни материали

Суперпроводници се разработват в GCT в трети тип чрез петото агрегатно състояние. Крайният резултат от химическия процес е стабилни "моноатомни" материали.

Факторите, които правят тези елементи суперпроводими са супердеформирани, с висок спин, и липсват електрони. Като всички атоми в кристална решетка, моноатомните също търсят най-ниската енергия, където могат да съществуват. Когато моноатомното състояние е достигнато, индивидуални златни атоми, заради пренареждането на електронните обвивки, автоматично влизат във висок спин, толкова бързо, че ядрата могат да бъдат характеризирани, все едно дългите към късите оси да са в съотношение 2:1.

През последните 10 години хиляди книжа са написани по отношение на супердеформацията на високо-спиновите състояния. Водещи лаборатории произвеждат супердеформирани ядра чрез външно-центрови сблъсъци в линейни ускорители. Атомите са с къс живот, но имат екстремни характеристики. GCT има метод на алтернативно произвеждане на същите тези елементи в същото състояние.

Материалите на GCT са суперпроводими заради следните причини:

- Не се отстраняват електрони за кристални решетки
- Няма взаимодействие с външни електрони
- Ниско състояние на енергията, позволяващо съставянето на моноатоми системи
- Пето агрегатно състояние

Отделянето на електрони прави възможно съществуването на конвенционалната суперпроводимост. Но отделянето може да бъде постигнато чрез кристални взаимодействия. Новите съединения, които GCT търси, прави отдаването на електрони различно. Защото тези "моноатмни" субстанции са в затворени електронни обвивки, те не взаимодействат с други електрони в системата. Тези субстанции имат характеристиките на "благородните газове".

Когато няколко моноатоми са приблизително близко разположени, те споделят квантовото състояние, и стават пето агрегатно състояние.

Гравитационен контрол:

През втората половина на 60-те, руски физик на име Андрей Сакаров, който по-късно получава нобелова награда, изказва нова теория за гравитацията. Според него,

гравитацията е резултат от взаимодействието на атоми и субатомни частици чрез ZPF. В края на 20-ти век, трима американски физици - Хол Пютхоф, Бернард Хаиш и Алфонсо Руеда взели и се позанимавали малко с работата на Сакаров. Според тях инерцията е друг ефект или сила, подебен на гравитацията, който взаимодейства с ZPF. Вече има достатъчно доказателства да се вярва, че тези физици са прави: гравитацията и инерцията са резултат от взаимодействия между атомни и субатомни частици в ZPF. И това повдига сериозен въпрос:

Възможно ли е да се построи устройство, което да контролира тези взаимодействия, което да доведе до контрол над гравитацията и инерцията?

Това е възможно чрез използването на "моноатомни" субстанции, описани в разд. суперпроводници в същия уеб сайт. При използване на всичко това, полево-задвижван космически кораб е възможен, също така и нова генерация енергетика.

Изследване на Енергията:

GCT се фокусира върху екстрактването на енергията от квантово вакуумно поле ZPF, чрез използване на честотно свързани плазмени полета и "моноатомни" суперпроводници. По време на разработките се изследваха плазмените устройства с цел да се наблюдава взаимодействие между суперпроводниците с ZPF. Повече енергия се използваше от устройствата от батериите, които ги захранваха.

Нов генератор беше построен, за да се наблюдава по-отблизо феномена. По време на измерванията, учен на фирмата демонстрира излишък на енергия когато правилният резонансов тунинг беше между плазменото поле и ZPEF. Тези резултати не са учудващи, предвид факта, че няколко кубични см. вакуумно пространство съдържат енергия, достатъчна да изпари океаните на Земята!

Вярваме, че ключа към безкрайната енергия стои в разбирането на честотата, взаимодействието на субатомните частици с ZPF.

Изследване Комуникации:

Изследванията на GCT в областта на комуникациите, са свързани с използването на ZPF полета.

По време на разработването на системата на задвижване, бяха наблюдавани два отделни плазмено захранвани прототипа, идентично и едновременно плазмено поле. Този резонанс се използва, за да раздели двете устройства, включително и клетките на Фарадей.

Вярваме, че е възможно да се построи отделни плазмени полета, способни да изпращат и получават съобщения чрез резонансов тунинг през ZPF. Размяната на информация между устройствата се осъществява през медиума на ZPF, и не е зависима от конвенционалната електромагнитна енергия.

Възможно е да се предава информация в реално време на екстремни разстояния. За пример, комуникация с космически кораб в орбитата на Марс може да става без лаг и мигновено.

Поглед към Бъдещето:

Представете си, че сте турист, който се готви да се качи на един от корабите на GCT. Пристигате на космодрума 1 час преди полета, намирате GCT и виждате хубавият безкрил крайцер. След проверката(позволено е да се взема камера на борда) и минавате през врата.

Осъзнавате, че вратата води до отворен люк на върха на космическия крайцер. Виждате други пътници, които нервно се качват и влизат в цилиндрично пространство, което трябва да е невидим гравитационен асансьор, който съвсем бавно ви отнася във вътрешността на кораба. Чувствате се почти в безтегловност по време на превоза с асансьора, след което се озовавате в кабината. Сядате на вашето място. Когато всички пътници са на борда, ви очаква кратък брифинг, който ви запознава със същността на кораба и предстоящото пътешествие. Научавате за неконвенционалния метод на задвижване на летящата чиния, след което тя потегля.

Скоро земята почва да се отдалечава и вие знаете, че пътешествието едва сега започва, въпреки че не усещате никакви признаци за това, че се движите. Седалката ви се намества удобно, за да имате по-добра гледка към случващото се около вас. Сега виждате целия космодрум от високо, после целия град, и накрая Земята. Изкачването и достигането на орбитата трае 10 мин.

И накрая... без да осъзнавате вече сте над атмосферата и влизате в тъмните участъци на пространството около Земята – космосът.

Чувствате се невероятно, заради красивата гледка към Земята, която имате благодарение на подвижните стени на кораба, заместващи прозорци.

След няколко обиколки около планетата, вие виждате всичките ѝ забележителности, а когато минавате от тъмната ѝ страна - виждате светлини.

След няколко изгреви и залези, няколко часа по-късно, крайцера поема към Луната. Сега виждате Земята отдалеч. Скоро ще минете над мястото, където са кацали астронавтите от Аполо 11. Ще ви направи впечатление как средата не се е променила от тяхното заминаване през 1969г.

След като подминете Луната, ще видите хилядите ѝ кратери(може и нещо друго). Но вече е време за завръщането.

По време на обратния полет, можете да посетите другите участъци на кораба и да се позабавлявате през това време.

Същата технология, която задвижва крайцера се използва, за да има гравитация на борда, а пътниците да не се носят в безтегловност, както е било в по-ранни времена. След завръщането на летящата чиния в земна орбита, някои от пасажерите ще имат време да направят още някоя друга снимка.

Скоро след това кораба се спуска в атмосферата и вие виждате космодрума, от който сте излетяли.

Имахте екскурзията на вашия живот, но цената е допустима за всеки, технологията е тук

След кацането, вие виждате друг крайцер да излита.

Ще се видим пак някой ден.

Кораб – 1G Безпилотен

Снимки:

<http://www.gctspace.com/library/1g/>

<http://www.gctspace.com/library/cv/>

Описание:

Лицевите платки (Faceplates) се използват, за да покрият горните и долните багажни отделения.

Функция:

Лицевите платки се занимават с наместването на багажа в горното и долно отделение. Чрез камера се координира тяхната работа. Възможно е да се осигури лицева латка в отворен аранжирмент, за да може да доставя повече инструменти

Материал:

Алуминиева сплав

Двигателна Система

Описание:

Виж в секцията за системи за задвижване

Функция:

Отговорна за задвижването на кораба. Базира се на революционната технология, използваща моноатомен суперпроводник, взаимодействащ с ZPEF.

Два начина за задвижване са възможни. Единия се базира на суперпроводници, другия на суперпроводимост чрез плазмени полета и тяхното взаимодействие - предсавете си суперпроводима плазма през ZPF.

Материал:

Чиста стомана

Енергиен Генратор

Описание:

Главен и второстепенен генератор

Функция:

Плазмен генератор дава нужната енергия. Главната част е главния генератор, закрепен с два по-малки компонента. Използва се, за да захранва кораба с 1000kW енергия. Генератора се свързва директно със системата за задвижване, има 5000 ампера ток. Енергията се съхранява в суперпроводими батерии. Активният компонент на генератора може да е водород, благородни газове също или живачни изпарения. Енергията се осигурява чрез контролиран резонанс, взаимодействие на атоми и създаване на плазма+ZPF.

Материал:

Чиста стомана за вътрешното ядро. Всички жици са суперпроводници. Генератора е полеви-заменим.

За Нас

GCT е частна аерокосмическа фирма, която разработва технологии на основата на ZPF физиката, и най-вече създаване на суперпроводници от пето агрегатно състояние.

В допълнение към химията, също така се занимаваме с плазмена физика, която е важна за контрола над гравитацията. Изучаваме взаимодействията на плазмените полета с ZPEF.

Инвестирани са 1,2 млн. щатски долара в програмата. Имаме основата, върху която ще градим всичко нужно за гравитационен контрол с цел полет. Някои експерименти са успешни.

Бавно се движим към фаза 2 - лабораторни демонстрации на взаимодействията на гравитационните полета. Уеб сайта показва нашата визия и надежда, че истински космически кораб може да бъде построен, който да контролира гравитацията.

До следващите 5-8 години ще построим безпилотен тестов кораб. Също така се концентрираме върху енергийната генерация, която ще го захранва, комуникационните уреди и суперпроводниците.